

- 2) Czy dyrektywa 2000/29/CE, z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami, a w szczególności postanowienia przewidziane w jej art. 16 ust. 1, poprzez wyrażenie „niezbędne środki w celu zwalczania lub, jeżeli nie jest to możliwe, powstrzymania rozprzestrzeniania się danych organizmów szkodliwych”, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 6 ust. 2 decyzji Komisji Europejskiej 2015/789/UE, tak jak został on transponowany do włoskiego porządku prawnego przez art. 8 ust. 2 i 4 dekretu ministerstwa ds. polityki rolnej, żywnościowej i leśnej, w zakresie, w jakim przewiduje on niezwłoczne usunięcie roślin żywicielskich, niezależnie od ich statusu zdrowotnego, w promieniu 100 metrów wokół roślin, które zostały przebadane i uznane za zakażone?
- 3) Czy art. 16 ust. 1, 2, 3 i 5 dyrektywy 2000/29/WE i zasady proporcjonalności, zasadności oraz sprawiedliwego procesu stoją na przeszkodzie wykładni art. 6 ust. 2 i 4 decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2015/789/UE – tak jak została ona transponowana do włoskiego porządku prawnego przez art. 8 ust. 2 i 4 dekretu ministerstwa ds. polityki rolnej, żywnościowej i leśnej – zgodnie z którą środek zwalczający wspomniany w ust. 2 może być nakazany przed prewencyjnym zastosowaniem przewidzianym w tymże art. 6?
- 4) Czy zasady ostrożności, stosowności i proporcjonalności stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 6 ust. 2, 3 i 4 decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2015/789/UE, tak jak została ona transponowana do włoskiego porządku prawnego przez art. 8 ust. 2 i 4 dekretu ministerstwa ds. polityki rolnej, żywnościowej i leśnej, w zakresie, w jakim nakazuje środki zwalczania roślin żywicielskich, w promieniu 100 metrów wokół roślin uznanych za zakażone organizmem „Xylella fastidiosa (Wells et al.)”, bez odpowiedniego wsparcia naukowego stwierdzającego z pewnością związek przyczynowy między organizmem a usychaniem roślin uznanych za zakażone?
- 5) Czy art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 karty z Nicei stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 6 ust. 2 decyzji Komisji Europejskiej 2015/789/UE, tak jak został on transponowany do włoskiego porządku prawnego przez art. 8 ust. 2 i 4 dekretu ministerstwa ds. polityki rolnej, żywnościowej i leśnej, w zakresie, w jakim przewiduje on niezwłoczne usunięcie roślin żywicielskich, niezależnie od ich statusu zdrowotnego, w promieniu 100 metrów wokół roślin, które zostały przebadane i uznane za zakażone, jeżeli nie został on odpowiednio uzasadniony?
- 6) Czy zasady stosowności i proporcjonalności stoją na przeszkodzie stosowaniu decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2015/789/UE – tak jak została ona transponowana do włoskiego porządku prawnego przez dekretu ministerstwa ds. polityki rolnej, żywnościowej i leśnej – która przewiduje środki zwalczania roślin żywicielskich, niezależnie od ich statusu zdrowotnego, roślin uznanych za zakażone określonym organizmem i roślin wykazujących oznaki możliwego zakażenia organizmem „Xylella fastidiosa (Wells et al.)” lub podejrzanych, że są zakażone takim organizmem, bez przewidzenia jakiegokolwiek formy odszkodowania na rzecz właścicieli, którzy nie są winni rozprzestrzenianiu się omawianego organizmu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r., w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. L 125, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia
n° 1 de Fuenlabrada (Hiszpania) w dniu 15 lutego 2016 r. – Bankia S.A./Rodolfo Rengifo Jiménez
i Sheyla-Jeanneth Felix Caiza**

(Sprawa C-92/16)

(2016/C 156/36)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Fuenlabrada

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bankia S.A.

Druga strona postępowania: Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez i Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, iż umowa nie może obowiązywać w dalszym ciągu bez klauzuli uznanej za nieuczciwą, jeżeli pozostała część tej umowy byłaby nadmiernie uciążliwa dla przedsiębiorcy?
- 2) W przypadku, kiedy nie może obowiązywać umowa nadmiernie uciążliwa dla przedsiębiorcy, czy sąd krajowy jest uprawniony do zmiany tej umowy w celu ochrony konsumenta poprzez zastosowanie przepisu prawa o charakterze dyspozytywnym, bądź poprzez włączenie do umowy postanowienia w minimalnym stopniu akceptowalnego dla przedsiębiorcy?
- 3) Czy bezskuteczność klauzuli natychmiastowej wymagalności z powodu uznania jej za nieuczciwą pozwala na dalsze obowiązywanie pozostałej części tej umowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13?
- 4) Czy konsument może przed sądem, przed którym toczy się postępowanie zrzec się reżimu ochrony, jaką zapewnia mu dyrektywa 93/13?
- 5) Czy jest zgodny z zasadą skuteczności dyrektywy 93/13 i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾ krajowy kodeks postępowania cywilnego, który uzależnia materialne uprawnienia i korzyści konsumenta od tego, czy bierze on udział w szczególnym, przyspieszonym postępowaniu egzekucyjnym, a nie przyznaje takich praw i korzyści w innych postępowaniach?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava (Hiszpania) w dniu 15 lutego 2016 r. – The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, S.L.

(Sprawa C-93/16)

(2016/C 156/37)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Druga strona postępowania: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art 9 ust. 1 lit. b) WZT⁽¹⁾ w zakresie, w jakim jest wymagane na jego podstawie istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, aby właściciel wspólnotowego znaku towarowego mógł zakazać osobie trzeciej, która nie posiada jego zgody, używania w obrocie handlowym oznaczenia w przewidzianych w tym artykule przypadkach, można interpretować w ten sposób, że pozwala na wykluczenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w sytuacji gdy wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy zgodnie współistniał z uwagi na tolerowanie przez właściciela przez wiele lat w dwóch państwach członkowskich Unii z podobnymi krajowymi znakami towarowymi, skutkiem czego brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w tych państwach ekstrapoluje się na inne państwa członkowskie lub na całą Unię ze względu na jednolite traktowanie wynikające ze wspólnotowego znaku towarowego?
- 2) W sytuacji przewidzianej w poprzednim punkcie czy można uwzględnić warunki geograficzne, okoliczności demograficzne, gospodarcze lub inne państw, w których miało miejsce współistnienie, aby dokonać oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, skutkiem czego można ekstrapolować na państwo trzecie lub na całą Unię brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd we wspomnianych państwach?